

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତା :

ବର୍ତ୍ତନାଥ ବନ୍ଦୁଶ୍ରୀ କରିତା : Bengali M.A. 2nd Semester

[Jan, 2020 to June, 2020] - ମୁଦ୍ରଣ

ବୁଦ୍ଧିମତ୍ତାକାରୀ କରିତା ।

'ଇତେ' ଶରୀରର ଶୁଣୁଟେ ଆମଙ୍କ ଦୟାତ ମାନେ : 'ଦୂର ଦୂର
ଯାଇ ଦା ଅଗ୍ରାହିର୍ / ମାନେ ଉଚ୍ଛବିର୍ହ ହେ' । କିନ୍ତୁ କୁଟେ ଶାତେ ପିଲାଠ
ଦେଖୁଥୁ ମାମ ଉଚ୍ଛବ ହେବେ ଆମର କୁତା ମିକ୍ରୋବେ ମଧ୍ୟାମ୍ବେ ଦେଖ
ଇବନମାତ୍ର । - ମୋମ ହ୍ୟୁ, ମୋ କେଳାଇନ । ଦ୍ୟାମ ହ୍ୟୁ, ଚନ୍ଦା - ପ୍ରଚାନ୍ଦା
ଜିଡି । ଶରୀର ହୀନ୍ଦୁନାହୀ ଆମୁତ ମଟେତର ଆମ ଏକାକ୍ଷର କରନ୍ତେ :

ମୋମ ଚନ୍ଦାଚିରି, ଦ୍ୟା କେଳାଇର୍
କୋରକ୍ଷି ମିଳ କା ଚିନାକେର୍
ହୀନ୍ଦୁର୍ କବେ କେ ମିଳାଇ
କେ ଏମ ପାରିବିଲା ।

କିନ୍ତୁ ଶରୀର ଶୁଣୁଟେ ଶରୀର ଦୃଷ୍ଟିକେନ୍ଦ୍ରୀୟ ବୁକ୍କି
ଚିଲ୍ଲା ସୁନ୍ଦର ମରିବେ ଏହିନ୍ତିମ୍ଭିନ୍ନ । ଶରୀର ଏହି କହନ୍ତେ :

ଏହି. ଅର୍ପ୍ୟାନ୍ତ ଦେବ କୁଳ ଏ ପ୍ରଦୀପ । ଏତାର ମରିବା ଦୌଡ଼ ।

ଦୂର ଦୂର ଦୂର ମାନେ କୁଳ କର ଦୀପ । ଅସୀନ୍ଦ୍ରିୟ ପାଇଁ ଶାତେ ।

ଶ୍ରୀ. ପିଞ୍ଜଳ ହାତେ ଶୁଣ୍ଟି ଏଗିଲା । ଉତ୍ତକ ଅକ୍ଷେ ଉକ୍ତକ
ଶରୀର ମଟେତର କୁତ୍ତା ହେ ମାମ ପିଢିବେ, ମାମ କୁଣ୍ଡର, ~~ମାମ~~ ମାମୁକ୍ଷ
ମିଳିବେ ପ୍ରଥାନିନ ହାତେ ଆମେ । ଏକକ ମଧ୍ୟ ଆମେ ହେବୁକୁ
ଶାତେକି ତଥି ଯ, 'ହିମ ଏହିତ - ଏମ ଆମ ଏମ / କାନ୍ଦୁତା ମିକ୍ରୁତା'

କିମ୍ବା ଅନ୍ୟା ଚିକଳ ଗର୍ଭିଣୀ ହେଁ, ହେଁ ପରିବାର ହୁଏ ଶାଶ୍ଵତ କଥା
ଆଜେ ତାହା ଦୂରେ ଦୂରେ କୋଣେ ଯୋଗୁଡ଼ିକୁ ଛାଇ ପାକାଣିକି ସତରତ
କୋଣେ ଯୋଗୁଡ଼ି ଦୂରେକେ ଆଖିଲେ କାହିଁ ଦିନରେ ଆଜେ ଏବଂ ଧାରେ କଥା
କୁଟୀ ଦୂରେ ଉଚ୍ଚତାରେ ପ୍ରଦୀପ ଛୁଟିଲା ଗୁରୁ । ମିଳିଲେ ଦୀକାନ୍ଦୁ ମାତ୍ର କୁଷ ଉତ୍ତରାତ୍ମକ
ପରିବାର ଦୂରେକେ ଆଯି ଯୋଗୁଡ଼ି ପରିବାର ଦୂରେ ଏବଂ ଦୂରେ କଥା
ହେଁ ‘ପ୍ରତିଦିନ ଏକ କ୍ଲୁଶ୍ କାନ୍ଦିଲ ଆହାର’ ଦୂର ଦୂର କିମ୍ବା କାହିଁକି
ଦୂର ଆମରତା ଦୂରେକେ ଉଚ୍ଚତାରେ ଦିନରେ ଦିନରେ ଦିନରେ ଦିନରେ ଦିନରେ
ଦିନରେ ଦିନରେ ଦିନରେ ଦିନରେ ଦିନରେ :

ମୁହଁର କରିବା ରାତ୍ରା ଆଯି ପାଇବା

ମୁହଁରା ଦୂରେକେ ଦେଲା

ଦିନର କାହିଁ ମୁହଁର ପାଇବା

କିମ୍ବା ଦୂରେକେ ଦେଲା,

ଅମାରେ ଘାରେ, ‘କିମ୍ବା ଦୂରେକେ ଦେଲା’ ରାତର ଉତ୍ତରାତ୍ମକ ଦୂରେକେ
ଯୋଗୁଡ଼ି କୌଠରେ ଦୂରେ ଦେଲାନ୍ତିର । - ~~କୌଠରେ~~ ପାତ୍ରଶୀଳ ଯୋଗୁଡ଼ି କୌଠରେ
ଦୂରେ ଦୂରେକେ ଦେଲାନ୍ତିର ଶୁଣୁଟି ଶୁଣୁଟି । ଏକବେଳେ କାହାରେ କାହାରେ
ଯୋଗୁଡ଼ିଲାଇ । ଦୂରେକେ ଦୂରେକେ ଦେଲାନ୍ତିର ଶୁଣୁଟି ଶୁଣୁଟି ଦେଲାନ୍ତିର
ଶୁଣୁଟି ଦେଲାନ୍ତିର । - ଦୂରେକେ ଦୂରେକେ ଦେଲାନ୍ତିର ଶୁଣୁଟି ଶୁଣୁଟି ଦେଲାନ୍ତିର
ଦେଲାନ୍ତିର । ଯୋଗୁଡ଼ି କୁହା : ଏକ ଶା ଦିଃପଞ୍ଜୀ ଦିଲ ଆମରିବାକଣ ।

ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ

ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ

‘ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ

‘ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ

‘ଏକବିରାମ’ କହିଲା କହିଲା କହିଲା କହିଲା କହିଲା କହିଲା କହିଲା
ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ ଦେଇବାର ଦିଲାକୁ

ଶ୍ରୀନାଥ ଏ ହୋମ ପିରିହଳ ଶ୍ରୀମତୀ
ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରଧାନ

ଚଲେ ଯାଏ ଦୂର , ଅପ୍ରସରିତ
ଆସିଲୁଗା କରାଯାଏ ।

ଆସିଲୁଗା କରାଯାଏ ଏହି ତତ୍ତ୍ଵ ଆଜାନେ ତାହିଁରେ ମିଳିବା । ଶାରୀରି ପ୍ରକାଶ
ଅର୍ଥ 'ଦୂରର ଯୁଗର ବୁଝିଲ କୌଣ୍ଡ' ଶିଖାଇଲା । ~~କୌଣ୍ଡ~~ ଗାନ୍ଧୀ ଗାନ୍ଧୀ
ରେଣ୍ଡରେ ଛୁଟ । ଏହି ଫୁଲର ଦଳ ଭାଲୁର ଆବେ ମୁହଁ ପାଇନ୍ଦି । ଏହିପରି
ଭୁବନେ ଫିରେ ଗୁରୁତ୍ୱ କରି କଲେଣ୍ଡ ହେବାର୍କି । କିନ୍ତୁ ତାର ପତ୍ରିକାରୀଙ୍କ
ଦ୍ୱାରା ବିଶେଷ ଉପରେ କୌଣ୍ଡ ଉପରେ କାହାର ପାଇଲା ନା ।
କାହାର ଗୁରୁତ୍ୱରେ କାହାର ପାଇଲା କାହାର ଆବେ' ରାମ କରିବ ହାବ ଏବା ।
କରିବ ହାବ ଏହି କାହାର ହାବ ଉପରେ ଏବା । କେବାବୁ ? କରିବ ଆଖିବା :

ଦୂରେ ରାମକର କୌଣ୍ଡ କାହାର / ମିଳିବା ଆଖାଯି ଏବା /

ଅଗ୍ନିକୁ ଜ୍ଵାଳିକେ ହାବରେ କୌଣ୍ଡ କରିବାକ ।

ମେହାରେ ବାବୁ, ବୁଦ୍ଧି କହା ଦେବ ମଙ୍ଗି ମଙ୍ଗିରେ ଅଭିଭବନାକୁ
ବୁନ୍ଦେବେ ପାଇଲାଏ ଗଲେ । କିମ୍ବା ଦୂରର ଯୁଗର ବୁଝିଲ
କୌଣ୍ଡ ଆବେ ରହେଲା । ଏହି ଦେବ ପାଇଲା ଏବା କାମାଯାଇବା
ହାବରେ ଚାଲିବା ହାବ । ଲାହାର ଆଖିର ଭାବରେ କରିବ ହାବ ଦୂର
କାମାଯି ଏବା 'ଦୂରର ବୁଝିଲ ଆବା' । - ଗାଁରେ ଅଭିଭବନାକୁ
ହାବ ହାବିବାକୁ ଅଭିଭବିତ କଲା ଗଲେ କରିବାକ । ଅଭିଭବ
ବୁନ୍ଦେ ହାବିବିକାର ଅନୁଷ୍ଠାନିକ । କରି ରମଣେ :

ହାବିବିକାର କାହାର ଶୁଣୁ, ପରିଷକ / ଫରାର ଶୁଣିକ ଏବା ।

ମିଳିବିଦିକେ ଅଭିଭବିତ କରି ବୁନ୍ଦେ କୌଣ୍ଡ ଉପରେ କାହାର । ଆସିଲୁଗା
କରାଯାଏ ଏହି ଦୂରର ଯୁଗର ବୁଝିଲ କୌଣ୍ଡ ଦୂରର ପାଇଲା ଦାଶର
କରିବ କିମ୍ବା ହାବ ହାବିବିକାର ବୁନ୍ଦେବେ ପାଇଲାଏ ଗଲେ । କରିବ
ବାବା ଆବେ ପାଇଁ କରିବ କରିବ ବୁନ୍ଦେବେ ଆଲାଦା । ବାବାର
ଏ 'ହାବିବିକାର ହାବ ହେବା ଏବା ଦୂର ଆବା' । ଅଭିଭବିତ ହାବିବିକାର ଏବା
କୁହାରେ ଦୂରର କରିବ ଦୂରର ମନ୍ଦ ହାବୁ, କିମ୍ବା କାହାରେ କରିବ ଗମନାକୁ
ଦୂର କୁହାର କାହିଁରେ କରିବ ଏବା ।

'ରଜ୍ୟମନ୍ଦିର' ଛାତ୍ରଶ୍ରୀ ପାଠ୍ୟକାରୀ ୧୯୫୪ ରାଜ୍ୟକେ । ଏହି ଉତ୍ସମ୍ବନ୍ଧରେ

ପାଠ୍ୟକାରୀ ଦୂଃଖକୁ ଚାଲୁ କରେ ଦେଖନ୍ତୁ । ଶୁଣ୍ଡ ବିଦିତ ନବୀନ ।

'ବୋଲି ବୁଝ' ହୁଏବେ କଥିତୀରୁ ନାହିଁ । କହି ଗିଲି ଏଥାର ଲାହୁର ମହିଳା
କୁମରି । କଥିତୀରୁ କଥାରୁ କେବଳକୁ କରେ କହି କହି କହିବାର

'କହିବାର କବିତା - / ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ମୂର୍ଖିତା ପିଲାଇ ଦୂର୍ବଳ ନିର୍ମାଣକଷ୍ଟ

କର ?' - ଉଚ୍ଛବିତ ବେହିକେ କଥାରୁ ଆଖି କଥିତୀରୁ ବୁଝାର
ଦୂଃଖକୁମରି ମହିଳା କୁମରି । - ଓହି କେବଳ ଆଖି କଥାରୁ ବୁଝାର
କବିତା କଲେବେ କହାରି ଲୋହ । ଗଜିର ଶାନ୍ତି ପରମ ଏହି
ବୁଝାର ବୁଝାର କେବଳ ଆଖି ବୁଝାର ନାହିଁ । ବୁଝାର ଅନ୍ୟ କଥାର କଥାର
କେବଳ ଲୋହ ଦେଖାରେ :

ଅମୋଦ ବୁଝାର କେବଳ ବୁଝାରୁ, ବୁଝାରୁ ବୁଝାରୁ ଦୂର୍ବଳ

କୁମରି, କୁମରି କଥାରୁ ବୁଝାରୁ ବୁଝାରୁ ।

କଥାରୁ କହିବାର ବୁଝାରୁକୁମରି କଥାରୁ ବୁଝାରୁ କହିବାର କହି । କହି ଦୂଃଖକୁ
କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି । କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି । କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି । କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି । କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି । କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି । କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

କହି କହି କହି କହି କହି କହି ।

ଏହା ଅଭ୍ୟାସରେ ମଧ୍ୟ କଣ୍ଠେ ଲୋକଙ୍କ ପାଦରେ କିମ୍ବା ତଥା କଣ୍ଠରେ
ଏହା କଣ୍ଠ ଦୁଃଖ, ଉଦ୍‌ବ୍ୟାପ, ଅନ୍ୟଙ୍କର ରୟ ହିଂଦେ ଏମନ୍ତ କଣ୍ଠ ଦିଲ ବଳ୍ପରୁ
ଲୋକଙ୍କ ଜାଗ ଅଭ୍ୟାସରେ କୀରନ୍ତି କଣ୍ଠ । କୁଝ କୀରନ୍ତି କୀରନ୍ତି ଦୂର ପାଦ
ଦୂରରେ କଣ୍ଠରେ ଦୁଃଖ ମଧ୍ୟ କଣ୍ଠ ହାତ୍ୟରେ, ତଥୁତ କୀରନ୍ତି ଆଏ
ଅଭ୍ୟାସରେ କଣ୍ଠରେ ଅଭ୍ୟାସରେ । - ଏହିବ୍ୟାପରେ କଣ୍ଠରେ ଅଭ୍ୟାସରେ ।

‘ଶୁଭମାୟ’ ଶବ୍ଦରେ ପ୍ରକାଶ ୧୯୭୧ ରେଖାରେ । କଣ୍ଠ ଉତୀକଳାରେ
ଦାସରୀ କରିବାରରେ ଦୃଢ଼ ଦେଖାଇଲା ପାନ୍ତି ପ୍ରଥାରତୀ । କୁହାରେ କଣ୍ଠରେ
ଦୂରରେ ଅଭ୍ୟାସ କରିବାର ରୂପରେ :

ମାର୍ଗରୁ ଦେବ କଣ୍ଠ କାନ୍ଦନ

ଦୂରରେ ଦୂର କାନ୍ଦନ, - କାହିଁ

ଦୂରରେ ଦୂର ଅଭ୍ୟାସ ଦୂର ଦୂର ଦୂର

ଦୂରରେ କଣ୍ଠରେ ଦୂର ।

‘କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ’ ଅବ୍ୟାସ କାହିଁ ଦୂରରେ କଣ୍ଠରେ । ଅବ୍ୟାସ କରିବାର ଦୂରରେ
ପ୍ରଭୃତୀରେ କରିବାର ଦୂରରେ କଣ୍ଠରେ ଦୂର ମନ୍ଦରେ ଦୂର କରିବାର । ଏଥାର
କଣ୍ଠ କଣ୍ଠ ଅବ୍ୟାସରେ ଦୂର ଅବ୍ୟାସ କାହିଁ । ଦୂରରେ କରିବାର କଣ୍ଠ ତୁମ୍ଭ
ଦୂରରେ କଣ୍ଠରେ ମାନସିକତା କାହିଁ । କଣ୍ଠ କଣ୍ଠରେ :

ଦୂରରେ ରଙ୍ଗ ଦେଖ କାହିଁ ଅଭ୍ୟାସ

କାହିଁ କାନ୍ଦନ କାନ୍ଦନ ମର ।

କଣ୍ଠ କଣ୍ଠରେ, ମାର୍ଗରେ କାନ୍ଦନ ଦୂର । କାହିଁ ଚାହା କାହିଁ ଜାଗର ଦୂର ଦେଖ
କାହିଁ ମାର୍ଗରେ କାହିଁ କାନ୍ଦନ ଦୂର ମାର୍ଗରେ କାନ୍ଦନ ଦୂର ଦେଖ ।

କାହିଁ ମାର୍ଗରେ ଅନ୍ତରେ ମର

ଦୂର ଏ ଦୂରରେ ଦୂରରେ

କାହିଁ ମାର୍ଗରେ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ମର ।

ଦୂରରେ ଗାନ୍ଧି ମାର ।

ଦୂରରେ ଲାହାର ମରିଛି ଦୂର, ଦେଖାର କାହିଁ କଣ୍ଠ ଦେଖାର ମର

ଅର୍ଦ୍ଧ କାନ୍ଦନ ଅଭ୍ୟାସ କାହିଁ ଦୂର

ଅର୍ଦ୍ଧ ଦୂରରେ କାନ୍ଦନ

କାନ୍ଦନ ମୁହଁର ମାର କାନ୍ଦନ ସାରାତର

ମାର୍ଗରେ ମିମିର କାନ୍ଦନ ।

କାଳେ ଜ୍ୟୋତି ପରେ ଆମୁଦ୍ର । କହି ଦେଖି ଜ୍ୟୋତି ମୋରେ ଯେତେବେଳେ
ନେଇ ଗଲା । ଫେମଲିକ୍ ହାତ ଦେଇ ଏଥିଲାଦ୍ୟ କରି ନାହାନ୍ତି ଚାଲୁକେ
ଦେଖୁ କରେ ଯ ଦୂଃଖ ଅରେ ଦୂଃଖେ କହାଇ ରାତି ରାତିରେ ଦୂଃଖମୀ
କହି ଉଠିଲାମ ।

‘ଶାତାବ୍ଦୀ କହା’ କହିଅଥ କହି ଅସ୍ତ୍ର ଶବ୍ଦକେ ଶୁଣିବାରେ
କହନ୍ତି କହେ କହି ‘ଶାତାବ୍ଦୀ ଲୋକଙ୍କ ଶାତାବ୍ଦୀ ଗାଁରି
କହନ୍ତି’ - ଦେଖି କାହିଁମି । କହି ରାତିରେ; ଦେଖି ଲୋକଙ୍କ ମିଳ ଶୁଣିବିଲା ।
ଏବେ ଏବେ ‘କେବୁ ତ ଶିଖିଲା’ । ଏହିବଳଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣି ଲୋକଙ୍କ ‘କେବୁ
ଏବେ ଏବେ ରାତିରେ ଶୁଣିଲା ମାତ୍ରା ଦିବ୍ୟ । - ଶୁଣିବାରେ ତଥା
‘ଶାତାବ୍ଦୀ କୁ କବିତା ଶାତାବ୍ଦୀ କୁହା, ଯାହା ଶାତାବ୍ଦୀରେ ଥାଏ,’ ।
ଏହିବଳଙ୍କ, ‘ଶାତାବ୍ଦୀ ଏକ ଦିନ ଶାତାବ୍ଦୀ କେବୁକି ମିଳ ଶୁଣି’
କହିଯି ଚାଲେଇ ମାନ୍ୟରେ କହିଯି ଏ ଶ୍ରୀ ଶୁଣି ବୀର୍ବନ୍ଧ ଶବ୍ଦ ଏହି ଶବ୍ଦ ।
ଏହା କହି ମିଳିବେ ଅପରାଧ ପରିଚାଳକ ରାତିରେ :

ଅର୍ଥ ମିଳ ଶୋଭାର୍ଥ

ମିଳାଯି ରହୁ ରତ୍ନିଯା ରତ୍ନିଯା ଲାଖିଲାକ ଶୁଣିଲାର୍ଥ ।

ଶୁଣିକେ କେବୁ କହେ କହିଲା ଶୁଣିଲା କେବୁରାର୍ଥ ।

ନାହୁ ତାମ୍ଭ ରାତିରେ ରାତି, ରାତିରେ ତାମ୍ଭ ରାତି
କେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଶୁଣିଲା ଶୁଣିଲା କେ ଅତିରି ତାମ୍ଭ ।

ଅପରାଧ କେବୁ କୁକୁର ରାତି, କୁକୁର କେବୁ ରାତି

ଅହାନ୍ତ କେବୁ ମୁଣ୍ଡର ରାତି, ମୁଣ୍ଡର କେବୁ ଶୁଣିଲା ।

ଏହା ଏକାକି ଶୁଣିକେ କହି ‘ଶୋଭାର୍ଥ’ କରି ଶାର୍ଦ୍ଦିଵା ଶବ୍ଦରେ । ଆମ୍ଭ
ଏ ଶୁଣି ଦୂଃଖ ଲାଗି କହି । କହି ରାତିରେ :

ଶୋଭା ଆମ୍ଭ ଶବ୍ଦ, ଶବ୍ଦ କି ମାନ୍ୟ, ମାନ୍ୟ ମାନ୍ୟ ମାନ୍ୟ
ଅକ୍ଷର ନାହିଁଲ କେବାରି ଚାଲିଲ ଲାଖିଲାକ କିମ୍ବା ଶୁଣି !

କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଆମ୍ଭ, କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାନ୍ୟ କିମ୍ବା ମାନ୍ୟ
ଅକ୍ଷର ଆମ୍ଭ ଶବ୍ଦ, ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି

ଅକ୍ଷର ଆମ୍ଭ ଶବ୍ଦ, ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ଏହି ।

ଶ୍ରୀଦିବ୍ୟ ଭାତ୍ୟା ଛୁଟାର୍କି କହିଥୁ କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ କୁଣ୍ଡ ମୁଖ୍ୟ
ମୁଖ୍ୟ । - ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀଦିବ୍ୟ ଭାତ୍ୟା ଛୁଟାର୍କି ପାଧ୍ୟ ଚିନ୍ତା କରିଅଛି
ଦେଇଥା । - ଆଜିକ ଗୁରୁମିଳିକେ କହି ଏବେ କଣ୍ଠରେ, ଯାହାର ଦୁଃଖ ଦୁଃଖ ଦିଲ୍ଲି
ଅଛି ଆଜି ଦେଇଥା କରିବାକୁ । - କିନ୍ତୁ ଆ ମନ୍ତ୍ରକୁ ଛୁଟାର୍କି ମୁଖ୍ୟ
ପରିକଳ୍ପିତ ଏବେ ପ୍ରତି ମୁଖ୍ୟ । ମୁଖ୍ୟ ଅନୁଭୂତି । କହିଅପର କାହିଁ
କହି ଆହୁ ତୁ କଥିବାକୁ ଶବ୍ଦରେ ଶବ୍ଦରେ କଥିବାକୁ ଶବ୍ଦରେ କଥିବାକୁ
ଶବ୍ଦରେ ଦେଇବାକୁ । କାହାର କୋଣା କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ ।

ମୁଖ୍ୟ ଛୁଟାର୍କି ପାଧ୍ୟ କରି, ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିବାକୁ ।

ପାଧ୍ୟରେ ଏବେ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ

ଶବ୍ଦ, ଶବ୍ଦ, ଉଲ୍ଲାଭରୀତି ଦିଲ୍ଲି ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ

ନାହାର ଦୁଃଖ ଆଜି ଦେଇଥା ଅଛି କଥିବାକୁ ମୁଖ୍ୟ ମୁଖ୍ୟ ।

କହି ମନ୍ତ୍ରକୁ ଦୁଃଖକାରୀ । ଦୁଃଖକେ ତିନି ଏବେ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ
କଥିବାକୁ । କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ । ମୈଟିକିଙ୍କ (୧୭୭୦) ଲେଖକ
ମୁଖ୍ୟମାନୀ (୧୭୭୧) ଅର୍ଥକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ
ଦୁଃଖକାରୀ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ
କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ
କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ
କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ । କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ
କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ ।

ଦୁଃଖ ଏବେ ମାନେ ଏବେ ମାନେ, ଦୁଃଖକାରୀ ଏବେ

ଦୁଃଖକାରୀ ଏବେ ଏବେ ଏବେ ଏବେ ।

କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ, କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ
କଥିବାକୁ କଥିବାକୁ ।

ବାଣିଜ ଆବ କ୍ଷେତ୍ର ପାଇ -
ଶୈରମାଙ୍ଗନ ପୁଣ୍ୟଧା କେବ ସହା ଦିଲ୍ଲୀ ରାଜ୍ୟ । [ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ]

ଏ ଖୈରନାଥଙ୍କ ଆବାମ୍ କାବ୍ୟଶୁଦ୍ଧ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ
୧୯୫୮ ବେଳୀରେ । ପ୍ରିଜୀବେ ଚିନ୍ମାର ମହାକୌତୁର ୧୯୪୧ ।
ଏଇ କାବ୍ୟଶୁଦ୍ଧଙ୍କ ଉଚ୍ଚାରଣକୁ ଉଚ୍ଚାର କରିବାରେ, ମରଜନାର ପରି
ଦ୍ୟାନେ କେବଳ ବ୍ୟାକ କହି ବନ୍ଦାର ତୋର ଅଛି ଅଛି ଦୁଃଖରାଦୀ ଦୁଃଖକଣ୍ଠୀ
ଅଛି ଅନନ୍ଦୀ ଦୂରେ ପଢ଼ି ବିଦେଶ । କାବ୍ୟଶୁଦ୍ଧଙ୍କ ପ୍ରଥମ କହିବା
'ପାତନେ ଆଶ୍ରମ' । - ବ୍ୟାକ ଗାତ ଅଛି ଚିନ୍ମାର ପ୍ରକାଶର ରାଜ
ପାତନ ଆବ ଅବୈଦେ କେବଳ ଉଚ୍ଚାର କରି ଆଶ୍ରମ କହନ୍ତେ । କହିଯା
ପ୍ରାଣକାରୀ ଶ୍ରଦ୍ଧକେବେ ଶୁଭକାରୀ ଶେଷ ପାତନକୁ ବ୍ୟାକରୁ ଆଶ୍ରମକୁ
ଆଶ୍ରମ । 'ବିଲ୍ଲୀମୋ ଗାତ ଅଛି ବା-ଲା- !' ଅନନ୍ଦକୁ ବ୍ୟାକର
କହି ପିଲେଇ ଏ ରତ୍ନ ବା-ମାନପିକତାମ୍ ଗାତ ଆବ କେବଳ ଉଚ୍ଚାର ।
ଏ କହି ପ୍ରେମକେ ଅନନ୍ଦକୁ ଦୂରେ ପଢ଼ିଲୁ କୁର୍ବାର୍ଦ୍ଦିଲେମ, ଅଛି କହିଲେ
ଏଇ କାବ୍ୟଶୁଦ୍ଧଙ୍କ 'ମୋ' କହିଯା ଶୁତ୍ସମ୍ଭବ ଅଛିଲେ ରମଣେ ।

ଅନ୍ତିମ ମଧ୍ୟ ବାରେ ବ୍ୟାକ ବ୍ୟାକାଶୀଲ

ନର ପରିଚ୍ୟ ପୂରନ ନର ।

ନୂତର କହିଯା ଗୁରୁତ୍ୱ ତୁମ

ଚିନ୍ମାର ନରର ନରର ତର ।

ଶୁଦ୍ଧ କହିଯା ରକ୍ତରୂପେ ନାହିଁ । କହିଯାର ନାହେତେ ବ୍ୟାକର ଅଭିଭବ
ଦ୍ୟାନେ କହି । ରମ୍ଭ ଉତୀକ୍ରମେଇ ତାରଟୀରେ ଉଦ୍‌ଦୟେ କହି ଖୈରନାଥ
ଲିପିମେର ରତ୍ନ କହିବା : 'ରମ୍ଭର ଅଭିଭବ ଦିଲେ' । କହି ରମଣେ :

ପ୍ରାଣକୁ ରମ୍ଭ ମାହ୍ୟ ମୀଠିର ଆକାଶୀର କୋତାର

ବ୍ୟାକ ତୁମି ତାତକୁରା ରମ୍ଭ ଉକ୍ତକାରେ ରାତ୍ରରାତ୍ର

ପ୍ରବେଶ କରୁ, ମୁଣ୍ଡର ଦିନିର ରମ୍ଭ ରକ୍ତରୂପ ରାତ୍ର

ରମଣ ଅଭିଭବ ତାମର ଗାନ୍ଧୀ ପାଦର କୀର୍ତ୍ତି ଶୈରମାଙ୍ଗନ ।

କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ପ୍ରକଟାର କେବେକୁ କହି ଉତୀଦ୍ଵାରା ମନ୍ତ୍ରଜାଗରଣେ
ବଲାନ୍ତି:

ଆମେ ଏଥିରେ ଅଧିକ ଅଧିକାରୀ, ଏ କହି, ଦିନ୍ଦୁ ଅଭିଭାବକ,
ଶୁଣୁ ଯାଏ ଅଧିକାରୀ କୃତି ତୁମେ ଆବଶ୍ୟକ କରନ୍ତି ।

ଏକ ମହିନ୍ତି କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ଖାତା ଅନୁଷ୍ଠାନକେ ଲଭ୍ୟାନ କରେ ଆମେ ଉତୀଦ୍ଵାରା
ଶୁଣା କରିଛେ । ଅନ୍ୟ ମହିନ୍ତି - ଏ କହି କହି କହି କହି
ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଏ ଅଧିକାରୀ ବ୍ୟାପାରକାରୀ କହିବେ ଅଭିଭାବକ
ଜଳାନ୍ତି ।

‘ଶୁଣୁ କହି’ କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ କହି ଯେ ନତ୍ତୁଙ୍କାର, ନତ୍ତୁଙ୍କାରକୁ
ଶୂର୍ଯ୍ୟଦିଵକେ ଆମା ପ୍ରାତି ଜୀବିତକୁଣ୍ଡଳ । କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ଦିନକର୍ତ୍ତା
ପ୍ରତି କହି ଅନୁଭୂତି: ଜୟତ୍ତ ଅନୁଭୂତି / ଜୟତ୍ତ ପ୍ରାତି ପ୍ରାତି
ଏକତ୍ରି କହିଲେକେ ଆମେ ଆମ୍ବଦ୍ର କହି ‘କହି’ ବ୍ୟାପାରକାରୀ
ଆମାଦେବ କାହେ ଅନ୍ତି କରିଛୁ । - କହି କରିଛୁ:

ଯ କହି ପାଞ୍ଚବେ ଦୁଇ

ଶିଶୁରୁଦ୍ଧାରା: ଉଠ ପୂର୍ବ

ଆମାଦେବ ଅବତିରଣୀ

ଆମିଲେ କି ଆମାଦେବ କହି କେ? କହି କରିଛୁ:

‘ଜୟତ୍ତ ପ୍ରାତି ପ୍ରାତି / ପାଞ୍ଚବେ ପ୍ରାତି କହି’

ଏହି କହିବେ ବ୍ୟାପାରକୁ କହି ଉତୀଦ୍ଵାରା କରିଛୁ:

କାରି ରୁଦ୍ଧ କାରି କାରି

ଆମାର କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ କାରି

କିଞ୍ଚିତବେ କଲେନ୍ତ ଭୂମି

ମନ୍ତ୍ରକୁ ଏ କହି କଲେନ୍ତ କିଞ୍ଚିତକୁ ଭୂମିଦ୍ଵାରା ।

ଶାତ୍ରାନ୍ତିରୀ (କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ଗମ) କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ ଏକତ୍ରି
କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ କରିଛୁ କହି । ‘ଦୈ ଦୈ ଶାତ୍ରାନ୍ତି କରିଛେ’ କାହିଁକିମାତ୍ର
ବ୍ୟାପାର କୁରାଦ ହିବ ପ୍ରାତିକୁ କଲେନ୍ତ ଏକାକିମାତ୍ର । କହି

କର୍ତ୍ତାବ୍ୟ କରିବେ କରିବେ ଆମୁଶ କରିଛୁ ଶାତ୍ରାନ୍ତି ଆମାର ଆମାର

॥

ଯାନିଲ କେବୁ ଛାଏ । ରଖିବୁ: ଅହାତୀ ଦୈତ୍ୟୀଙ୍କ ଆସ / ପ୍ରକାଶକ
କହି? - ଆମେ କୁହାର ଏ ଦୈତ୍ୟୀଙ୍କ ପ୍ରକ୍ଷେତ୍ର ମୁଣ୍ଡ କି ରଖିବୁ:
ଦୈତ୍ୟୀଙ୍କ ଆଜିର କାହାର କଥାକଥା
ରକ୍ତାଳ - ମୀରିହିନ୍ଦ ଫୁଲ କାହାଲେ
କିମିଳ କି ଉଦ୍‌ଦେଶ?

କରିବାର ଲୋକ ଦୈତ୍ୟୀଙ୍କ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କରିବା କହୁନ୍ତି:

ଆହାରୁ ପ୍ରକାଶକ ମଧ୍ୟ

ପ୍ରାଚୀର ଯା ହୁଏ

ଦୈତ୍ୟୀ ଲୋକ ପ୍ରାଚୀର ମାତ୍ର

ଆମିହି ଦେ ନୁ ହୁଏ !

ମୋହାରୀ ହୁଏ, କରିବା କୁଣ୍ଡ କରିବା ଛାନ - କାଜ କରିବା ଆଜିନ
କୈହ କୈହ ଆଜିନ ବୁନ୍ଦୁକୀ' ନାହାନ ଆମଦମ୍ବ ଘୂର୍ଣ୍ଣିବି । କଠି ଆଏ
ଆମେ ଦୈତ୍ୟୀଙ୍କୁ ଆଗିବା କିମିଳ ଚଲାନ୍ତିନ ।